

Villy Søvndal (SF):

Det er jo et forslag, der indeholder alt nyt fra Socialministeriet, siden vi mødtes sidst. Og det gør det teknisk en smule besværligt undervejs, men det klarer vi forhåbentlig.

Man kan vel sige til det her lovforslag, at lidt har også ret. Hvis man kigger på de økonomiske konsekvenser af det, er de jo ikke voldsomme. Jeg siger det, fordi regeringen nogle gange har en tendens til at sige, at når man skal tælle sammen, hvad man har lavet, kommer det til at fylde voldsomt meget, hvis man ikke er opmærksom på de beløb, der står nævnt i lovforslaget. Men lidt har som bekendt også ret.

Første led i alt nyt fra Socialministeriet er udvidelse af ledsageordningen til hjemmeboende mellem 16 og 18 år og dækning af befordring op til et beløb på 650 kr. om året. Det støtter vi i sagens natur. Vi synes, det er en god idé. Det er vigtigt, at den her gruppe af unge også får mulighed for at deltage, i et omfang de ellers ikke vil være i stand til.

Den anden del af det er satspuljeaftalen om at forstærke indsatsen over for kvinder og børn på kvindekrisecentrene med 40 mio. kr. over de næste 3-4 år. Det støtter vi i sagens natur også. Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at vi i øvrigt har brug for at kigge grundigt på området her og bede om nogle notater, så vi konstant holder øje med, hvordan området ser ud. Jeg tror ikke, at nogen har en interesse i at stå i en situation, hvor vi har ventelister på et område som det her.

Den tredje del af lovforslaget drejer sig om døgnhusene for sindslidende. Det synes vi er en god idé som et supplement til de åbne psykiatriske afsnit. Vi er enige i de bemærkninger, der også tidligere er sagt om, at jo mere man er i stand til at afinstitutionalisere et område her og normalisere det, jo bedre er det. Så det støtter vi også.

Vi støtter ligeledes pensionsordninger for mennesker, der efter serviceloven modtager tabt arbejdsfortjeneste for at passe handicappede børn. Det er et oprindeligt gammelt SF-forslag, sagt til historieskrivningen, vi hermed får udmøntet, og skam få det, hvis man ikke udtrykte tilfredshed med det som SF's ordfører.

Det eneste sted, vi har problemer, er det sidste område, nemlig forslaget om at ophæve revisionsbestemmelsen for personlige hjælpemidler. Vi havde en lang debat for 3-4 år siden om det, der hed særlige personligt tilrettede hjælpemidler, hvor det, der var vigtigt, var, at man frit

kunne vælge leverandør, når man skulle have det hjælpemiddel, man skulle have, fordi man måske havde særlig tillid til en bestemt leverandør, som man havde tradition for osv., osv.

Dengang havde vi diskussionen om, hvilke hjælpemidler der skulle undtages fra bestemmelserne om, at det ikke var omfattet af det frie valg. Det, der var et af de svære punkter dengang, var kørestole, som ikke kom med ind under personligt og særligt tilrettede hjælpemidler.

Jeg synes, det er helt afgørende, at vi får den diskussion klaret, inden vi kommer til at stemme om lovforslaget her. Det betyder, at der er to muligheder. Den ene mulighed er, at vi har klaret det, inden behandlingen af lovforslaget er afsluttet – så har vi ingen problemer med det. Den anden mulighed er, at det ikke er klaret – og så har vi problemer med at ophæve revisionsbestemmelsen, for så gør vi det sværere at vende tilbage til det punkt.

Hvis det derfor ikke er klaret, inden vi skal stemme om lovforslaget, vil vi bede om, at lovforslaget bliver delt, sådan at vi med hensyn til punkt 5, ophævelse af revisionsbestemmelsen, kan komme til at behandle det særskilt.

Margrethe Vestager (RV):

Som de fleste andre ordførere har jeg også sådan lidt blandede bemærkninger til det her opsamlingsheat. De fleste af de begavede ting, man kan sige om de forskellige forslag, tror jeg er sagt.

Det, der handler om paragrafrækkefølgen, som i hvert fald er nævnt i forslagets anden del om kvindekrisecentre, kan måske synes at være en mindre ting. Det er fra kvindekrisecentrenes side rejst, at man gerne vil have sin egen paragraf, og dermed også, at man ikke vil slås i hartkorn hverken med husvildeboliger eller forskellige tiltag for sindslidende. Det synes vi er en rigtig overvejelse. Jeg tror, det hører til i detaljafdelingen, men vi vil gerne have, at det løses, hvis det er muligt.

Kl. 16.50

Vi er meget glade for, at vi får den her særskilte paragraf, fordi vi tror, det giver et afsæt for at styrke og fokusere arbejdet på kvinders forhold og på børns forhold, hvis der er vold i familien.

Vi tilslutter os de bemærkninger, som er sagt om mænd, som er ramt af krise, men tror også, det er meget afgørende at holde fokus i det her og bruge den her lovbehandling som et afsæt til at komme videre med nogle andre ting.